

August forrige Aar, jo ikke er nogen Forlystelseslovgivning. Der er heller ikke noget lysteligt ved at sidde og afveje omhyggeligt, om nu Nationalbanken kan eller ikke kan overtage de Forpligtelser, som den ekstraordinære Situation paalægger den, deriblandt Overtagelse af et Statslaan, der ikke maa komme paa Markedet, og Støtte for et kommercielt Liv, der er ude af Fuger. Det er ikke lysteligt at skulle sidde og afveje, hvorvidt den kan overtage de Forpligtelser eller ikke, hvis eller hvis ikke bestemte Lempelser gives den, og det er heller ingen Moro at være tvungen til at sidde og udmaale, hvad Afgift Nationalbanken, vor Guldbeholdningsbank, skal give til Staten for at slippe fri for de Grænser, som et normalt kommercielt Liv følgerigtigt lægger paa dens Seddeludstedelse. Men hvis det saa oven i Købet var gaaet saaledes, at disse nødvendige, fra alle Sider anerkendte Lempelser havde givet Anledning til en bitter Strid eller givet Anledning til, hvad andre lige saa vigtige Sager har givet, store Interessekonflikter, og derved sluttelig havde kunnet give blot det svageste Skin af Udseende af, at et Mindretal, som blev overstemt her i Salen, var det, der i Virkeligheden varetager de samlede Interesser, vilde denne samfundsvigtige Sag i sin Afgørelse have kunnet komme til yderligere at forøge den Utrygsfølelse her i Samfundet, som Udlandet bibringer os. Afgørelsen vilde have kunnet gnave i Tryghedens Rod derved, at det kunde have paavirket Tilliden til, at vi ordner vore indre økonomiske Forhold forsvarligt. Derfor var det saa vigtigt — og jeg vil have Lov til endnu en Gang at udtale min Glæde derover —, at vi i Dag staar med Udsigt til i denne Sag at kunne sige til Offentligheden saaledes: Vi har paa hver Side givet efter paa nogle Punkter for at skabe for det kommercielle Liv — i den højere Stil hedder det: Markedets Krav — et økonomisk Rygstød, som vi alle tør forsvare efter dets Sikkerhed og Elasticitet.

Med disse Ord skal jeg anbefale baade de Underændringsforslag, jeg har haft den Ære at være Ordfører for, og hele Ændringsforslaget.

Justitsministeren (Zahle): Jeg kan tiltræde de stillede Ændrings- og Underændringsforslag og skal blot sige, at i i denne Sag har der været særegne Vanskeligheder, fordi det ikke blot har drejet sig om at tilvejebringe den Enighed, som altid skal tilvejebringes for at naa et Resultat

mellem i hvert Fald Flertallet af et af Tingene og Ministeriet, men det har ogsaa været nødvendigt i denne Sag at forhandle med Nationalbanken og sørge for, at den foreslaaede Ordning blev af en saadan Beskaffenhed, at den kunde forvente Tilslutning hos Nationalbanken. Disse Vanskeligheder har ogsaa maattet præge Udvalgets Arbejde, og det maa derfor siges at være ledet med Fasthed og Dygtighed, siden man har naaet det Resultat, her foreligger.

Jeg har ikke noget at tilføje til de Bemærkninger, som er gjorte af den meget ærede Ordfører (N. Neergaard) og af den sidste ærede Taler (Ivar Berendsen), men jeg vil understrege det, som ogsaa blev fremhævet af den sidste ærede Taler. Underændringsforslaget om at indsætte en ny Paragraf efter § 3, gaaende ud paa, at „Handelsministerens Embede“ skal træde i Stedet for „vor Justitsministers Embede“ med Hensyn til Bankkommissariatet, maa jeg anbefale paa det bedste. Jeg kan henholde mig til de Udtalelser, jeg herom fremsatte ved Lovforslagets første Behandling, hvilke Udtalelser jeg i et og alt fastholder. Jeg skønner ikke, at det er rigtigt, at Bankkommissariatet henligger under Justitsministeriet, der i og for sig ikke har noget som helst med Bankforretninger at gøre. Det er langt fornuftigere og rimeligere, at det henlægges under Handelsministeriet, da man maa gaa ud fra, at den til enhver Tid i den Slags Ting kyndigste Minister der har sit Sæde, og at — hvad der ogsaa har stor Betydning — Personalet der bestandig har Anledning til at beskæftige sig med Anliggender, som paa det nærmeste vedrører Spørgsmaal af den Art, som der her er Tale om, og at der derfor der er til Stede en departmental Indsigt i disse Forhold, som man ikke kan forudsætte til enhver Tid er til Stede i Justitsministeriet. Jeg anser det for mest betryggende og heldigst, at Bankkommissariatet henlægges til Handelsministeriet, og jeg anbefaler Underændringsforslaget herom.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Underændringsforslaget under Nr. 2 af et *Flertal* (Andreasen, Ivar Berendsen, Alfred Christensen, P. E. Hansen, Moesgaard-Kjeldsen, Henrik Nielsen, Sigvald Olsen, Schovelin og Stauning) til Udvalgets Ændringsforslag under Nr. 1

vedtoges med 41 Stemmer mod 31.